Ὁμιλία τοῦ Διδασκάλου μας τήν 21/10/1977.

Κύκλος Ἄθου Ἐλευθερίου.

Ἀδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἔχουμε πεῖ ὅτι θά ἐργαστοῦμε πάνω στό λεγόμενο δικλοῦν αἰθερικό τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Ὡστόσον στήν ἐργασίαν αὐτή θά κάνουμε χρήση καί μέρος τοῦ δικλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Διότί αὐτά σ'ἕνα σημεῖο συνυπάρχουν, συνδέονται γιά νά μποροῦν νά συνδέουν τά τρία σώματα. Τό παχυλό ὑλικό σῶμα μέ τό Ψυχικό, τό Ψυχικό σῶμα μέ τό Νοητικό, γιά νά μᾶς δίδουν ἕνα σύνολο, δηλαδή τόν ἄνθρωπο προσωπικότητα μέσα στό φαινόμενο τῆς ζωῆς.

Ἐμεῖς τώρα σάν παροῦσα προσωπικότής αὐτοεπίγνωσις :

καί σάν Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, οἱ δύο σ'ἕνα. Τώρα στόν ἐρευνητή καί ἐρευνήτρια τῆς Ἀληθείας οἱ δύο σ'ἕνα, σέ μιάν ἐργασία, δέν θά εἶμεθα ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἡ ἐπαναστατημένη, σέ διαρκῆ σύγκρουση μέ τήν μόνιμη προσωπικότητα ἑαυτό, (τήν Ψυχήν Αὐτοεπίγνωση). Τώρα θά γίνεται μιά ἐργασία ἀπό τούς δύο σ'ἕνα. Ὅταν θά λέτε "ἐγώ" αὐτό τό "ἐγώ" θά εἶναι ἡ Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, ὡστόσον θά τό αἰσθάνεται καί θά αἰσθάνεται σάν ἀνώτερος ἑαυτός ἡ παροῦσα προσωπικότης. Δηλαδή τώρα ἐσεῖς θά ἐργάζεστε ὄχι σάν συνηθισμένοι ἄνθρωποι. Θά μοῦ πῆτε, μά τόσον εὔκολον εἶναι αὐτό ἀφοῦ ὁ καθένας αἰσθάνεται σάν παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις.

Ναί, εἴπαμεν ὅτι αὐτή τήν περίοδον καί στήν τάξην αὐτή τῶν Ψυχοθεραπευτῶν θά ἔχουμε καί τή τάξη τῆς ἐνδοσκοπήσεως, δηλαδή τῆς ἐναρμονήσεως αὐτῆς τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ νά ὑποταχθῆ στή Μόνιμη προσωπικότητα. Αὐτό δέ θά γίνη ἀμέσως. Θά βλέπετε ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν τή παροῦσα προσωπικότητα νά ἐπαναστατῆ νά θέλη τά ἑαυτῆς, ἀλλά ὡστόσον εἶναι ἕτοιμη νά δεχτῆ τές προτροπές πλέον, ὄχι τίς ἐπιπλήξεις τοῦ ἐσώτερου ἑαυτοῦ, διότι ἀρχίζει πλέον ἡ ἐναρμόνησις. Τό ἀγόρι, τό κορίτσι πλέον τῆς Μονίμου προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ μπορεῖ νά ὀρθολογιστῆ. Δέν εἶναι περίοδος τῶν χαστουκιῶν. Δέν θά ὑπάρχουν πλέον τύψεις τοῦ συνειδότως ἐδῶ θά ἔχουμε στιγμιαῖες μικροεπαναστάσεις τῆς παρούσης προσωπικότητος. Διότι ζεῖτε μέσα στή κοινωνία πού ἔχει τά λεγόμενα εὐχάριστα, πού ἐμάθετε νά τά θεωρεῖτε εὐχάριστα, καί αὐτά δέν εἶναι στήν πραγματικότητα τό τί νά πάρετε, τό τί νά κάμετε ἤ τό τί νά ἔχετε. Ὅμως δέν θά ὑπάρχη ἡ σύγκρουση τήν ὁποίαν ἔχετε νοιώσει καί ὑποφέρει, τοῦ κατωτέρου ἑαυτοῦ μέ τόν ἑαυτό Ψυχήν Αὐτοεπίγνωση.

Τώρα ἀρχίζει μιά ἁρμονική συνύπαρξις τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ πού θά ἐκφράζεται σάν μιά ὀντότης. Θά ἀρχίσωμεν ἑπομένως ἀπό αὐτό τό σημεῖο. Αὐτός πού θά εἶναι τό θέμα τῆς ἐρεύνης αὐτῆς θά εἶναι ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός. Αὐτός πού θά ὠφελεῖται, πού θά δέχεται καί θά νοιώθη ἕνα μέ τόν ἐσώτερο ἑαυτό καί θά ἀνέρχεται εἶναι ὁ κατώτερος ἑαυτός. Ὅταν πεισθῆτε ἤ ὅταν πεισθῆ ὁ ἑαυτός σας πού ἐλέγχετε ὅτι ἡ ὠφέλεια εἶναι καθαρῶς δική του, θά δεχθῆ τόν ἔλεγχον, πού ὁ ἔλεγχος εἶναι εὐεργετικός καί καλός. Ἐσεῖς ὅταν ἀρχίσετε, τήν ἐργασία θά συνυπάρχετε σάν παροῦσα προσωπικότης καί σάν μόνιμη προσωπικότης.

Προσέξετε. Ἡ παροῦσα προσωπικότης εἶναι ἡ ὀντότης ἐκείνη πού ὡς τήν στιγμήν αὐτήν ἦτο κάτω ἀπό τό βάρος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀγνοίας, ἐνῶ ἡ Μόνιμη προσωπικότης ἦτο καί μένει πάναγνη.

Ὡστόσον ἔχει μέσα της ὅλες τές ἐμπειρίες τοῦ παρελθόντος. Αὐτές ὅμως οἱ ἐμπειρίες δέν τήν μολύνουν.

Τώρα ἔχουμε τήν συνύπαρξη, νά μήν τή πῶ κατ'ἀρχήν συνένωση. Διότι θά ρθῆ μιά στιγμή πού θά λέτε μά ποιός εἶμαι ἐγώ σάν παροῦσα προσωπικότης καί ποιός σάν Μόνιμη προσωπικότης.

Τώρα ἐρωτῶ. Τόν σταυρό τῆς παρούσης προσωπικότητος μπορεῖ νά τό σηκώση ἡ παροῦσα προσωπικότης. Ὄχι. Ὁ ἑαυτός σας Μόνιμη προσωπικότης σηκώνη τόν σταυρό τοῦ κατώτερου ἑαυτοῦ, μέ τόν ἴδιο τρόπο πού ὁ Πανσυμπαντικός Λόγος σέ μιάν ἀκτινοβολία του, τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχει σηκώσει τό σταυρό τῆς ἀνθρωπότητος ~~ὁλοκλήρου~~. Πάντοτε

...../2

ὁ ἀνώτερος ἑαυτός ἐκμηδενίζεται τό σταυρό τοῦ κατωτέρου ἑαυτοῦ. Θά τά ἀνακαλύψετε αὐτά, ἀφοῦ μελετήσετε καλά αὐτά ποῦ εἴπαμε μέ τήν ἐργασία σας στήν ἐνδοσκόπησιν. Αὐτή ἡ ἐνδοσκόπηση ἡ δική μας δέν ἔχει καμίαν ἀπολύτως σχέσιν μέ κάτι συστήματα τῆς λεγομένης Ψυχολογίας καί Παραψυχολογίας, ποῦ στήν πραγματικότητα δέν ὠφελοῦν σέ τίποτε, μᾶλλον ἀνοίγουν πολλές πληγές ποῦ ἡ εἰμαρμένη μέ τή λήθη φρόντισε νά ξεχαστοῦν. Αὐτό τό λεγόμενο "Δέτς τοῦ δουτ" τῆς λεγομένης παραψυχολογίας - Ψυχολογίας εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀδικία ποῦ γίνεται στή παροῦσα προσωπικότητα. Ἄν ἦτο ἔτσι, τότε γιατί τό Θεῖον Ἔλεος ἔδωσε τή λήθη. Πολλές φορές ἀνασκαλίζωντας μέσω τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἤ κάποιας ἄλλης μεθόδου ἑνός λεγομένου Ψυχαναλυτοῦ, ἕνα πρόσωπο ἄρρωστο ποῦ τοῦ φορτώνουν τό ὄνομα "Σχιζοφρενής", μέ τόση φοβερήν ἀδικία. Δηλαδή τοῦ ὑπόβαλλαν ὅτι εἶναι ἄρρωστος. Μέ τόν τρόπον ποῦ τοῦ συμπεριφέρονται τόν ἀναγκάζουν νά φέρη στήν ἐκιφάνεια κάτι ποῦ ἔπρεπε νά λησμονήση. Ἐμεῖς διαφωνοῦμε μέ τίς σημερινές μεθόδους, ποῦ ἀντί νά εὐεργετήσουν, μᾶλλον ἐπιδεινῶνουν τή κατάσταση. Ἐπίσης διαφωνοῦμε εἰς τήν ἐνδοσκόπηση μέ τά διάφορα συστήματα τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν ποῦ δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μορφές μαζοχισμοῦ.

Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς Ἀληθείας εἶναι ἡ ὑποκρισία. Μέ μᾶς δέν ἔχει θέση. Εἶναι οἱ ἐκφράσεις ἐκεῖνες τοῦ ἐγωισμοῦ τῆς παροῦσης προσωπικότητος ποῦ μόνον κακό μποροῦν νά φέρουν. Ἐμεῖς θά σιγήσωμε αὐτόν τόν ἐγωισμό τῆς παροῦσης προσωπικότητος διδάσκοντάς της ὡς ἀντάλλαγμα τήν ἀξιοπρέπεια ποῦ νά ἀντιληφθῆ τί εἶναι καί τί πρόκειται νά γίνη. Ὥστε τό ἕνα σκέλος εἴπαμε εἶναι ἡ ἐνδοσκόπησις. Φυσικά ὅταν θά προχωροῦμε στά μαθήματα γιά νά δοῦμε κάθε πλευράν αὐτῆς τῆς ἐνδοσκοπήσεως, θά ἐξηγοῦμε τί γίνεται.

Ἡ ἐργασία εἶναι, νά καθαριστῆ τό μέρος ἐκεῖνο τῆς παροῦσης προσωπικότητας ποῦ ὀνομάζεται ὑποσυνείδητο καί εἶναι μιά φοβερή ζούγκλα. Δέν τό λέω γιά νά τρομοκρατηθῆτε, εἶναι. Αὐτή ἡ φοβερή ζούγκλα μπορεῖ νά μετατραπῆ σ'ἕνα παράδεισο. Καί αὐτό ἔχει σημασία γιά μᾶς. Σημασία γιά μᾶς δέν εἶναι νά τρομοκρατηθοῦμε ἀπό τή παροῦσα κατάσταση, ἀλλά πῶς νά μετατρέψωμε αὐτό τό ἕλος. Καί τέλος, ἄν δέν εἴχαμεν αὐτή τή ζούγκλα μέ ποιά ὑλικά θά κτίζαμε τό παράδεισό μας. Ὥστε, τό τί ἔχει σημασία εἶναι ἡ διάθεση τῆς παροῦσης προσωπικότητος ν'ἀπαλλαγῆ ἀπό τά δεινά αὐτῆς τῆς ζούγκλας ἑαυτό της καί νά τή μεταφρέψη σέ παράδεισό της. Στή πραγματικότητα αὐτός ἦταν καί ὁ σκοπός τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ποῦ τόσο πολύ ἔχει παρεξηγηθῆ.

Μετά σάν Μόνιμη προσωπικότης καί σάν παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός σέ μιάν ὀντότητα τώρα, θά ἀρχίσωμε τήν ἐργασία πάνω στούς τέσσερεις τύπους τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ. Τό διπλοῦν αἰθερικό εἶναι τό μέρος ἐκεῖνο τῆς παροῦσης προσωπικότητος ποῦ εἶναι κατά τά 2/3 μέσα στό ὑποσυνείδητο. Καί τό 1/3 εἶναι ἐκεῖνο ποῦ λέγαμεν ἐγρήγορση, ἀνέρχεται μέχρι τοῦ ἀγνοῦ Ψυχικοῦ στοιχείου καί Νοητικοῦ στοιχείου. Δηλαδή ἐκείνης τῆς μορφῆς τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Νοητικοῦ σώματος ποῦ θά ὀνομάσουμε ὀρθολογισμό, διαλογισμό καί Αὐτογνωσία. Μέ αὐτό τό τρόπο στήν ἐνδοσκόπηση καί τά γυμνάσματα (ἐδῶ γεφυρώνουμε τήν ἐργασία σέ μία), θά δημιουργήσουμε τή λεγομένη Αὐτογνωσία. Εἶναι μιά μορφή Αὐτοεπιγνώσεως.

Ἀρχίζουμε τώρα τά γυμνάσματα μας πάνω στούς τέσσερεις τύπους τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ. Ὄχι καί στούς τέσσερεις ταυτοχρόνως. Τόν ἕνα, τό δημιουργικό αἰθέρα θά τόν ἀφήσουμε τελευταῖο. Ὅταν γίνουμε κύριοι τῶν τριῶν ἄλλων τύπων, θά τόν ἔχουμεν ἤδη περάσει καί ἐκεῖνον. Ἔχουμε πεῖ ὅτι θά ἐργαστοῦμε πάνω στό κινησιακό, ἀναπνευστικό καί αἰσθησιακόν αἰθέρα. Μερικοί θέλουν νά κάμουν ἕνα διαχωρισμό, νά μᾶς ποῦν ποιός εἶναι ὁ σπουδαιότερος τύπος αὐτοῦ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ. Κά κάθε ἄτομο τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ περιέχει καί τούς τέσσερεις τύπους αὐτούς ταυτοχρόνως. Ἡ ἐργασία εἶναι ποῦ τούς ξεχωρίζει, ὄχι ἡ οὐσία. Γιά μᾶς τώρα ποιός τύπος εἶναι ὁ σπουδαιότερος, ἡ σπουδαιοτέρα ἐργασία ποῦ πρόκειται νά γίνη. Πρῶτον, ὁ ἀποτυπωτικός αἰθήρ διότι, μέσω τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος ἀρχίζει ἡ ἐνδοσκόπησις. Ἡ ὅλη ἐργασία γίνεται πάνω στόν ἀποτυπωτικόν αἰθέρα ἐν συνεργασία μέ τό Ψυχικό καί Νοητικόν ἀντίστοιχο. Γιατί; Διότι στήν ἐργασίαν μας θά δοῦμε ὅτι πρέπει νά γνωρίσουμε νά ἐλέγξουμε καί νά μετατρέψουμεν ἐπιθυμίες, δηλαδή μέρος τοῦ Ψυχικοῦ σώματος. Θά ἔχουμε νά μελετήσουμε σκέψεις ποῦ ἔχουν γίνει στοιχειακά. Ἑπομένως ἐργαζόμαστε καί πάνω στόν Νοητικόν ἀποτυπωτικόν αἰθέρα. Ὥστε ἡ ἐργασία μας δέν εἶναι μόνον πάνω στόν διπλοῦν αἰθερικό

...../3

τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, ἀλλά ταυτοχρόνως καί τοῦ Ψυχικοῦ καί τοῦ Νοητικοῦ. Ἀλλά δέν θά εἶναι ἡ συγκεκριμένη ἐργασία ἐπί τῶν σωμάτων αὐτῶν ξεχωριστά τώρα. Ἀργότερα θά δοῦμε πῶς θά ἐργαστοῦμε σ'ἕνα ἕκαστον ἀπό αὐτά τά σώματα. Δηλαδή τό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί τό Ψυχικό σῶμα, ὅπως καί τό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ Νοητικοῦ σώματος καί τό Νοητικό σῶμα, πού θά τά κάμουμε ἀνεξάρτητα ἀπό τό παχυλό ὑλικό σῶμα, σώματα, γιά ἐξωμάτωση καί γιά νά ἐκφράσουμε τόν ἑαυτό μας πλέον μέσω τῆς ἐξωματώσεως σάν ὀντότητες. Μά ποιόν ἑαυτόν μας τώρα. Γιά νά τό ἐπιτύχουμε αὐτό θά πρέπη νά εἶναι ἕνας ἑαυτός πού νά μή χωρίζη ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις. Θά ἔχη ἐξαγνιστῆ σ'αὐτό τό σημεῖο πού θά ἀφομοιωθῆ μέ τή Μόνιμη προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωση. Ἄν δέ φτάσουμε στό σημεῖον αὐτό, ἡ ἐξωμάτωση εἶναι κατάρα καί βλάβη τῆς παρούσης προσωπικότητος. Ὥστε πρέπει νά φθάσουμεν εἰς τήν ὡρίμανση τῆς παρούσης προσωπικότητος. Τότε δέν θά χρειαστῆ καμμιά προσπάθεια γιά ἐξωμάτωση, θά βρεθῆ ἔξω ἀπό τό κορμί του ἐν πλήρει ἐγρηγόρσει καί συνηδήσει ὁ ἄνθρωπος – παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός, ἐξαγνισθεῖσα καί αἰσθανομένη ἕνα μέ τόν ἐσώτερον ἑαυτό, χωρίς καμμιά προσπάθεια.

Τώρα στό θέμα τῆς ἐνδοσκοπήσεως. Στήν ἐνδοσκόπηση εἶχα πεῖ ὅτι πρέπει νά παίρνουμε μιάν ἡμέρα πού παρῆλθε ἕνα γεγονός πού πλέον σάν παροῦσα προσωπικότης καί σάν Μόνιμη προσωπικότης νά τό ἐρευνήσουμε καί νά τό μελετήσουμε. Τώρα θά μοῦ πεῖτε πῶς θά καταλάβω ὅτι αὐτή τή στιγμή σάν ἕνας, εἶμαι ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις μέ τή μόνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωση, καί ἐρευνῶ τή συμπεριφορά τῆς παρούσης προσωπικότητος σ'ἕνα γεγονός πολύ πρόσφατο.

Κάποιος μᾶς συνάντησε. Δέν τόν περιμέναμε. Δικαίως ἤ ἀδίκως αὐτός ὁ ἄνθρωπος μᾶς βρῆκε μπροστά του καί ἄρχισε νά βρίζει, νά προσβάλλη, νά μᾶς ταλαιπωρῆ, Ἐμεῖς τί ἐκάναμε. Τόν ἔχομε βρίσει, μᾶς ἔχει ξαναβρίσει κ.α.κ. Τό βράδυ θά καθήσουμε νά τό μελετήσουμε. Αὐτός πού ἐρευνᾶ τώρα εἶναι ἡ Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις μέ τή παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωση. Μέ τή βοήθεια τοῦ ἐσωτέρου ἑαυτοῦ θά δοῦμε πῶς ἔχουμε συμπεριφερθεῖ, γιατί ἔχουμε συμπεριφερθεῖ. Φυσικά, στήν ἀρχή ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις μέ τή προτροπή τοῦ ἀτομικοῦ της ἐγωϊσμοῦ δέν θά μᾶς δίδει τό καιρό γιά ἄλλη σκέψη παρά τό πῶς νά δικαιολογεῖται. Ἐσεῖς τί θά κάνετε. Ἀφῆστε τόν ἑαυτό σας παροῦσα προσωπικότητα νά δικαιολογεῖται γιά λίγην ὥραν ἀφῆστέ την. Σᾶς λέγω θά γελᾶτε ὅταν θά τήν δεῖτε νά εἶναι ἄλλος ἑαυτός πού προσπαθεῖ νά δικαιολογήση τή συμπεριφορά της. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἀντιλαμβάνεστε ὅτι δέν εἶστε ἐσεῖς ἡ παροῦσα προσωπικότης, ἀλλά κάτι ἄλλο, πού εἶστε καί αὐτή καί κάτι ἄλλο. Ὅταν θά δικαιολογηθῆ γιά καλά, θά πάρετε ἐσεῖς τή κρίση καί θά μελετήσετε τά πράγματα ἀπό ἄλλη πλευρά.

Τί κέρδισες μέ τήν συμπεριφοράν αὐτή; Ταράχθηκες, κέρδισες ἀκόμη ἕναν ἐχθρό, ταλαιπωρήθηκες, φέρθηκες ἀπρεπῶς, κακός τρόπος ἐκφράσεως κλπ. Ἄν ὅμως συμπεριφερόσουν διαφορετικά, πόσον διαφορετικά θά ἦσαν τά πράγματα. Τώρα ἀρχίζει ὁ ὀρθολογισμός καί ὁ διαλογισμός. Πάντοτε μετά τήν ἔρευνα, πρέπει νά φθάσωμε σέ συμπέρασμα. Αὐτό εἶναι ἀξίωμα. Μπορεῖ τό ἀποτέλεσμα, ἐάν ἡ παροῦσα προσωπικότης εἶναι πολύ φλύαρη, νά μήν εἶναι αὐτό πού θέλουμε. Εἶναι ὅμως ἕνα συμπέρασμα. Καί θά εἶναι καλύτερα, παρά νά μήν εἴχαμε σκεφθεῖ καθόλου πάνω στήν ὅλην μας συμπεριφορά. Πάντως τό καλό συμπέρασμα εἶναι νά μελετήσουμε ὅλες τές πλευρές τοῦ πράγματος. Πῶς θά τό μελετήσουμε; Ἐδῶ εἶναι ἕνα σημεῖο πού θέλω νά προσέξετε. Ὄχι νά θεωρήσετε τόν ἄλλον ἄνθρωπο. ἔχθρό σας. Πρῶτον, ἡ λέξις ἐχθρός γιά μᾶς δέν ἔχει θέση. Ὅσον ἄσχημα καί ἄν ἔχη συμπεριφερθεῖ, αὐτή ἡ λέξη θά διαγραφῆ ἀπό τό λεξιλόγιο μας. Νά τό θεωρεῖτε ἕνα ἐν'ἀγνοία εὑρισκόμενο ἀγαπημένο. Καί μετά θά δοῦμε γιατί ἔχει συμπεριφερθεῖ ἔτσι. Μήπως ἐγώ ἔχω συμπεριφερθεῖ στό παρελθόν ἄσχημα; Μήπως εἶχε σκοτοῦρες ὁ ἄνθρωπος, καί ἐγώ πού τίς ἔκανα χειρότερες; Ἔχει συμπεριφερθῆ ἀνόητα. Δέν θά δικαιολογήσουμε τοιάνόητο. Δέν θά εἴμεθα κριταί πολύ αὐστηροί. Θά δοῦμε τί συνέβαινε εἰς τόν ἄνθρωπον αὐτό τέλος πάντων καί ἔχει συμπεριφερθῆ κατ' αὐτό τό τρόπο. Καί ἕνα ἄλλο. Στό κάτω – κάτω μπορεῖ νά εἶναι ὁ νόμος τῆς εἱμαρμένης πού μᾶς ἔφερε κοντά του κατ'αὐτό τό τρόπο. Καί γιατί νά χειροτερεύσωμε τίς σχέσεις μας καί νά μή τίς καλυτερεύσουμε;

Ὥστε, θά δοῦμε στή μελέτη μας, ὄχι ἕνα ἔχθρό καί ἔτσι τό συμπέρασμα μας, ὄχι καλύτερο. Θά μελετήσουμε ἀπ' ὅλες τίς πτυχές τό θέμα αὐτό. Κάθε λέξις πού ἔχει εἰπωθῆ, γιατί ἔχει εἰπωθῆ. Τό λογικό συμπέρασμα εἶναι, μιάν ἄλλην φορά μέ κάποιον ἄλλο πρόσωπο, ὅταν βρεθοῦμε στήν δύσκολην αὐτή θέση, δέ θά ξεχαστοῦμε πάνω στό γεγονός ἤ πάνω στίς συμπτώσεις, ἀλλά σάν ἄνθρωποι ἀρχῶν θά συγκρατηθοῦμε καί αὐτή τή μελέτη πού κάνουμε τώρα νά τή κάνουμε ἐκείνη τή στιγμή. Ὥστε, στή ἐνδοσκόπηση μας δέν εἶναι μόνο νά βελτιώσουμε τή παροῦσα προσωπικότητα, ἀλλά νά βελτιώσουμε τή συμπεριφορά μας καί τό τρόπο πού θά ζήσουμε στό μέλλον. Σᾶς λέγω ὅτι τό κέρδος εἶναι μεγάλο γιά τή παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωση ἑαυτό σας. Αὐτό πρέπει νά γίνεται κάθε νύκτα. Εἶναι μία ἀπό τίς ἑπτά ὑποσχέσεις πού δώσαμε τήν ὥραν τῆς μυήσεως μας.

Λοιπόν ἡ ἐνδοσκόπηση πρέπει νά γίνη βίωμα σας. Μπορεῖ νά μήν ἐπιτύχετε πλήρως ἀπό τήν ἀρχή, πολύ ἐγωϊστικά προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός θά γίνη ἕνα φρόνιμο παιδί πού θά ὑπακούη στόν ἐσώτερον ἑαυτό γιά τή βελτίωση του καί τήν ἀφομοίωση του ἀπό τόν ἐσώτερον ἑαυτό.

Τώρα εἰς τά γυμνάσματα πού θά κάμνουμεν. Ἐπαναλαμβάνω, ἡ μόνιμη προσωπικό της καί ἡ Ψυχή Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός, τό ἴδιο εἶναι, γνωρίζει ὅλα. Ἤδη ἐργάζεται πάνσοφα μαζί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα μέσα στό παχυλόν ὑλικό σῶμα. Καί αὐτή ἡ Ψυχή σας ὅπως καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ἔχουν ἀριθμημένες ὅλες τές τρίχες τῆς κεφαλῆς σας. Ὅταν θά φθάσετε εἰς τή Πανσοφία πού θά σᾶς δώση ὅταν θά φθάσετε σ' ἕνα σημεῖο, θά μπορῆτε νά συγκεντρώνεστε σέ κάθε ὄργανο τοῦ ὑλικοῦ σας σώματος, σέ κάθε κύτταρο, σέ κάθε μόριο. Θά φθάση κάποιος καιρός καί θά βλέπετε τήν ἐργασία πού θά γίνεται ἀπό τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί τή Μόνιμη Προσωπικότηταν ἑαυτόν σας. Θά γονατίσετε μπροστά στόν ἐσώτερον ἑαυτό σας σάν τόν Θεό σας, διότι εἶναι ὁ Θεός μας. Μέσω ἐκείνου εἴμεθα Θεοί. Καί ὅταν ὁ Χριστός ἔλεγε "Θεοί ἐστέ καί υἱοί ὑψίστου πάντες", ἐννοοῦσε τή μόνιμη προσωπικότητα καί τή Ψυχή Αὐτοεπίγνωση.

Λοιπόν, τώρα θ' ἀρχίσουμε τήν ἔρευνα μας, τά γυμνάσματά μας. Ὁ σκοπός εἶναι τό γύμνασμα νά γίνη καλά καί νά ἀποκτήσουμε τήν ἱκανότητα καί τήν ἐμπειρία. Εἶναι καλύτερα ἕνα γύμνασμα μόνο νά δίνει αὐτή τήν ἐμπειρία; Εἶναι ὅπως ἕνα ἄνθρωπο πού θά μάθη γράμματα. Μπορεῖμε νά ποῦμε ἕνα ἄνθρωπο μορφωμένο, ὅταν καταπιαστῆ μόνο μ' ἕνα σύγγραμμα νά τό ἀποστηθίση καί δέν ξέρει τίποτε ἄλλο; Δέν εἶναι ὁ καλός τρόπος αὐτός. Ἐπομένως μερικά καλά γυμνάσματα, ἐξυπηρετικά. Σ' ὅτι ἀφορᾶ τόν κινησιακόν αἰθέρα, θά πρέπει νά κινήσουμε τά τρία αἰθερικά κέντρα. Κατ' ἀρχήν τῆς κοιλιᾶς, τοῦ στήθους καί τῆς κεφαλῆς. Θά ἀσχοληθοῦμε πρῶτα μέ τούς ἱερούς δίσκους, μετά μέ τές ἱερές σφαῖρες τοῦ Ψυχονοητικοῦ μας σώματος. Στήν Ἀποκάλυψη ὁ πολύ Ἠγαπημένος μας ἀνέφερε ἑπτά ἐκκλησίες, δηλαδή συναθροίσεις τῶν στοιχειακῶν. Θά δοῦμεν ὅτι τά στοιχειακά τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἐμφωλεύουν σέ μερικά μέρη τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ.

Εἶναι τά ἑπτά Ψυχονοητικά κέντρα.

Εἶναι οἱ ἑπτά παρθέναι καί οἱ ἑπτά νέοι πού ἀποστέλλοντο νά καταφαγωθοῦν ἀπό τό Μινώταυρο Ἐγωϊσμό.

Θ' ἀρχίσουμε τήν ἐργασία μας αὐτή πάνω εἰς τούς ἱερούς δίσκους πού πλέον δέν θά εἶναι οἱ ἐκκλησίες, ἀλλά ἑπτά λυχνίες. Καί μετά στά ψυχονοητικά κέντρα πού ὀνομάζονται ἱερές σφαῖρες πού τά ὀνόμασε στήν ἀποκάλυψη ἑπτά ἀστέρες.

Στά γυμνάσματα μας θά κάνωμε χρήση τῶν τριῶν τύπων τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ Τόν κινησιακόν, ἀποτυπωτικόν, αἰσθησιακόν.

Δέν θ' ἀσχοληθοῦμε μέ τές ἐκκλησίες, δηλαδή ἀόριστα συγκέντρωση σέ διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Θά ἀσχοληθοῦμε μέ τές λεγόμενες λυχνίες, δηλαδή τά ἑπτά ψυχοαιθερικά κέντρα.

Τό κέντρον εἰς τό ἡλιακό πλέγμα, καρδία καί στή κεφαλή. Αὐτά εἶναι τά κυρίως τρία ἀλλά ἔχω καί ἄλλα. Τό κέντρο τοῦ σπληνός καί τό κέντρον εἰς τό ἧπαρ. Ὅταν γίνη ἡ κίνησις πάνω στό δίσκο στό ἡλιακό πλέγμα, αὐτομάτως ἀρχίζουν καί αὐτοί οἱ μικρότεροι δίσκοι. Ἔχω τή καρδία, τέταρτο, τό θυροειδή ὅταν ἀρχίσω τήν ἐργασία καί τή λειτουργία πάνω στό δίσκο τῆς καρδίας, αὐτομάτως ἐργάζονται τά δύο ~~κάτωτερα~~ ὁ σπλήν,

..../5

τό ἦπαρ καί ἡ θυροειδής. Ποῦ δίδουν ἕνα τρίγωνο πρός τά πάνω. Εἶναι ἡ πρώτη ἱερή ἐργασία. Καί ὅταν ἔχω τήν κεφαλή πάλιν ἀγκίζω τό θυροειδή καί δύο κέντρα μέσα στή κεφαλή καί ἀόριστα δύο κέντρα πάνω ἀπό τούς ὤμους πού συμβολίζουν τά δύο φίδια. Οἱ δύο ὄφεις πού εἶναι στή ποιμαντορικήν ράβδον τῶν ἐπισκόπων.

Ἀρχίζουμε τώρα ἀπό τή κοιλιακή χώρα. Βαθειάν εἰσπνοή καί μέσον τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος βλέπω μέσα στή κοιλιακή χώρα λευκογάλαζο φῶς. Ἀπλώθηκε αὐτό τό φῶς μ'ἕνα κέντρο σμαραγδί φῶς ἐκεῖ πού εἶναι τό ἡλιακό πλέγμα, πού γίνεται μιά σφαῖρα μέσα στή κοιλιακή χώρα καί ἔξω, πίσω πλάγια καί μπροστά. Βλέπετε τώρα μιά σφαῖρα καλοφτιαγμένη φωτεινή μέ λευκογάλαζο φῶς. Κόλις διακρίνεται τήν δέν εἶναι λευκό καί εἶναι λευκογάλαζο. Τώρα βλέπουμεν ὅτι χωρίζεται σέ δύο ἡμισφαίρια μ'ἕνα λεπτό δίσκο σάν φύλλο χαρτιοῦ πού ἔχει τό ἴδιο κέντρο μέ τή σφαῖρα ἐπομένως χωρίζεται σέ δύο ἴσα ἡμισφαίρια. Ἕνα μπροστά καί ἕνα πίσω. Δέτε μέ τόν ἀποτυπωτικόν αἰθέρα τή σφαῖρα καί τό δίσκο καί συγκρατῆστε τους.

Τώρα ἔχω αἰσθησιακό καί κινησιακόν αἰθέρα ταυτοχρόνως. Αἰσθανθῆτε ὅτι βρίσκεστε ἐκεῖ πού εἶναι τό στέρνο. Εἶναι τό ἄνω μέρος τοῦ δίσκου καί τῆς σφαῖρας. Καί ἀρχίστε, ἁρμονικά νά κατέρχεσθε πρός τήν ἀριστερήν πλευράν καί νά εἰσέρχεστε μέσα στή λεκάνη. Καί νά ἀνέρχεστε ἀπό τή δεξιά πλευρά. Εἴμαστε πάνω στήν περιφέρειαν τοῦ δίσκου. Τώρα κατερχόμεθα ἀριστερά φθάνουμε μέχρι τοῦ κατωτάτου μέρος τῆς λεκάνης. Μιά βαθειά εἰσπνοή μέχρι νά ἀνέλθουμε στό στέρνο. Ἐκπνοή καί κατερχόμαστε Εἰσπνοή καί ἀνερχόμαστε.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".